

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NÉP-ÉLCZLAP.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vidéken postán küldve:
Egy hóra — frt 40 kr.
Negyedévre 1 frt 20 kr.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.
EGYES SZÁM ÁRA 10 KR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Andrássy-tér 17. szám, a hova az előfizetési pénzek
és kéziratok küldendők.

A VASKAPU DERVISE.

— Baross legenda. —

Budapest, május 11.

Tolódik a Duna Vaskapu torkánál,
Főlesapkod a bérczre, örvénybe alászá.
Hab habon hegygyé nő, egy a másra törvén,
Halálosztó vésszel fenyeget az örvény.
Százestendős dervis ül a sziklás parton,
És eleltünődik a nagy hullám harczon.

Egyszerre megrendül, hogy érintik vállon;
„Nem sokáig nézed már, öreg barátom!
„Simán fog majd folyni ut a Duna árja,
„Csendes nyugodt tükrét ezer hajó járja.
„Testvérnépek gátja, zárt kapu volt eddig,
„Hogy nyitott kapu lesz, nem sok idő tellik.“

Föltekint a dervis, nézi az idegent,
A ki mint az álom előtte megjelent.
Nézi, újra nezi; erős, maga, délczeg:
— Sokan így beszéltek, egy sem vitte véghez.
„Ezer éve, hogy e kaput nyitogatják,
„De még soha senki, meg nem lelta nyitját.

„A ki megkísérli, tegye rá az éltét,
„Mert ha vasból volna, még sem éri végét.
„Vasember nyitja csak vaskapunak zárát
„De a ki megdönti, megadja az árát.
„Létért létet kíván, együtt érnek véget,
„A kapu megröppan, megszakad egy élet.

„Ahlara esküszöm, erődj innen ember!
„Ne járjon itt olyan, a ki halni nem mer.
„Ha majd eldicsekszel, hogy vasember lettél,
„Akkor jer majd vissza, a hogy ma eljöttél.
„És ne feledd soha: ki e kuput nyitja
„Életével áldoz, népe megsiratja.

Nézik egymást némán, szemük könybe lábad,
Mindkettő szívében meleg érzés támad.
Egymás kezét fogják, mindkettő szoritja
S hogy a dervis föl nem szisszen, kevés hja.
Vaskézzel az egyik szoritja a másét,
Végül is kirántja a dervis magát.

Aztán bámulattal szól az idegenhez:
„Nem tudom, hogy ki vagy, agyad hogy mit tervez,
„De a hogy megérezem kezed szoritását
„Hiszem is vallom is, sosem láttam mását.
„Vagy török, vagy enged, mihez hozzá nyultál,
„Nagy munkára termett, a ki mindig helytáll.“

„Vasnak mondnak — szól az — magam is úgy érzem,
„Ez a mű nemzetem dicsősége léssen.
„Pusztá sivatagon jöttem el idáig,
„De az ösvény megvan. Hejyes-e? — e vállik.
„Vaskapu gátjához eljutottam végre,
„És ha kell, életemet feláldozom érte.

„Nemzetem jóléte, népem boldogsága,
„Ezt az áldozatot, tőlem megkivánja.
„Meghozom, megteszem, isten látja lelkem,
„Nyugodtan halok meg, ha ezt véghez vittem.“
— Kezet fognak újból, különbözök hitre,
Kelet s nyugat népe így lép örök frigyre.

Mulik az egyik hét, mult nyomába lépve,
Elevenül lassan a Vaskapu képe.
Ezer ember sűrög, dübörög a szikla,
Bontják a gátakat, rést rés után nyitva.
— Csak egy öreg dervis imádkozik folyton
„Megtöri, de meghal, szent hitemre mondom.“

Virág Béla.

Ilyen circus-direktor sem volt még Aradon, a ki ily bravourral legyőzte

ezen legnehezebb akadályt.

Ellesett megyei párbeszéd.

Arad, 1892. május hó 12-én.

Főjegyző: Azt hiszem, hogy Pestbudára kell címezniem
a koronázási jubileumra készült hálafeletet?

Alispán: Ments Isten! Directe Bécsbe. (!!!)

Főjegyző: Miért?!

Alispán: Mert Bécs a császári szék — és szeretett, édes
Monarchiánk fővárosa.

Egyes számok kaphatók: a kiadóhivatalban (Andrássy-tér 17.), Gyulai István könyvnyomdájában, Kácsor Samu lottó-
dájában (Szabadság-tér), Keppich papirkereskedésében (a kir. Törvényszék átellenében) és az indóhazy portánál.

Furcsa! — Azt szokták mondani, hogy „Der Dumme hat's Glück“ és még sem a „Dummer August“ örökölte a másfél millió francot, hanem Sidoli.

Mégis csak könnyebben viselik a nők az élet terheit, mert alig akadna Aradon férfi — aki annyit elbirna, mint a circus erőművésznője, aki nem szivekkel, hanem óriási vasdarabokkal terheli meg a keblét.

Mióta a circus megnyílt, még csak két kisebb rendű szerencsétlenség történt. A „Bohó Misi“ kifeciztette a frakkját és a bájos Adéle lovarnő pincslíje leharapta a szomszéd kocsmáros malacjának a farkát.

GROFSORÁN TRAJÁN,

papa si dascal den Kakarcó.

Noj szintyem táre si máre

Dr. Popa.

Hopp nané ku papucs, hopp czopp, czopp tropp-tropp tropp — zsoka fratye protopop. —

Nincs Orágye bekerítve, szlobod ei drumu. Nincs a rumunság elveszve vinyít dinamitu.

Emlékezek magambul a bibliát a hol mondja — ingye sze szpurnye, hogy a nácie zsidovászka — agyika az a popul esel de kedves, akinek a nácie dumnyező mindig fogta a pártja, egyszer kerulte egy nagy pusztaságba a vörös tengertul, hol nem volt neki nicsi munkáre, nicsi beutura, egy falatság itel, hogy tegyen a szájába, is a dumnyező ajánlta meg a nácie zsidovászkat és küdte neki sus den ceru, hogy mondok az égtul egy áldás, káre asse pikát zszoz ká un pje mint a záporság eső hullott a zsidóságnak az ü fejire. Is a nácie zsidovászka jóllakta tüle, ugy tömte meg magát, hogy az ü hasuk volt egy mint egy duba katanyászka vagy duba rumunyászke — duba!

Is most a nácie rumunyászka, aki lecsizmaszármasza magát a esel de híres rómaiságtul is aki megint van egy pupul esel de kedves naintye otyi dumnyezoluj aristennek az ü szemibe, ü is bele kerulte egy nagy pusztaságba, egy vadságba, de a hol nem a fátá muszkánuluj — az oroszlanlakik, hanem egy állat, aki még éhesebb, aki még jobban tudja ordítani és a kít híjják — agyika káre sze tyáme magyarság nipsig — nácie ungrászca — duba!

Is ez az ihes állat, ez a nácie ungrászca felfalja ami van minden, veszi ki a falat a rumunságnak az ü szájából és a hogy csinálja az a taliány a czirkuszba la Árad, tunne ássá lukre si jel — agyika ipen úgy dógozza ü is. Az a taliány is veszi egy nagy bot, is mikor a két medve nem akar hogy ugrál a lóhátra, ássá sze bátye pa i. — addig veri őket, a meddig csinálja a komédját, is mikor csinálta neki a komédját, akkor adják neki egy kis czukros viz — agyika un pik de ápe ku czukor — duba!

Mi tulunk is akar csinálni magyarság nipsig egy komédje, is gondolja, agyika sze gingyesty, hogy minket is csak ku buta máre lehet tanítani valamire, is mikor csináltunk neki a komédje, mikor csináltunk

neki votum de főbiró, de követ, si de tet, akkor adja nekünk egy kis beutura, egy kis rekie de bukátye, a hogy adja az a taliány a medvének az ü szájába — duba!

Há há há! Csakhogy jól imádkozta a nácie rumunyászka. Megküldte a dumnyező den sus nekunk is az áldás, mint a zsidovnak a falatság a pusztába. Csakhogy ettul a falat-tul lesztek tik rosszul ungrui, ettul a falat-tul utaztok tik fel a a levegőbe — kási komédjás a esela — aki felviszi magát a jéghajóval agyika kupluta esel de papir, Domnye feresty domnye! Meddig hogy törtünk mienk okos fejit, a meddig kitalálkoztunk ez a kis miskulánczie, ez a kisjoszág a melyiket hogy nevestünk mink d in a mit u. — Álduit sze fi numele dumnyezoluj, álduit sze fi zile a esela, hogy mondok az a nap, a melyiken gyutte nekünk a dinamitu először a Nagy bánnyába, hogy küldhettünk fel két ház a levegőbe, a melyik után hogy küdünk a többi mind a mi van a magyarságnak kásze, joszág, pamunt si tet felu lukru — duba!

Há-há há! Nem tudok tartani magambul a nevetik — agyika muszáj sze ma rigy járe, mikor látok hogy a domnu Varnyasiu mint egy nyul ugrotta ki a bokorbul. Ü csak most mondja, de a szeraku Grofsorán meg mondta már akkor, mikor a domnu tanmegfelelő de la Bánát csinálta az ü lárma. Is mit mondta a Grofsorán? Agyika ese o zisz popa Grofsorán? Azt mondta, hogy nu, si járe nu, si szutye de or nu azért sem tanuljunk a limba ungrászca, nem tanuljunk semmi. Ha akarja velünk povesztálni a nácie ungrászca, — tanulja is meg a limba noszte, a limba romana, mint a hogy tanulta akkor — mikor nem tudta magyarul, mikor minden magyar csak a romaiság nyelven tudta beszélni, si la hivatal, si la pulitika, si lá diplománczie — duba!

Is most állak fel ez oláh templom toronyra — la turtun biserika rumunilor la Arad és egész bátran kiáltok, — agyika sze ma sztrig ku tet vojja si potyere me treasca nae zie, Iridenta si Tribuna! Is akik hogy vagytok ficsóri la seminarie, si la theologia, fordítsátok a tietek obráz és nyissátok ki a tiek születek si aszkultác — ese va szpurnye popa Grofsorán:

*Sze trejászka dinamitu,
A mienk nagy Messias,
Ki csinálja a Rumunynak
Hires nagy feltámasz.*

*Est nicsiek egy fájn joszág,
Aus Kiesiny, Mihalin? ...
Lukrácz si voj ku dinamit,
Akkor vivát mondok én.*

*S vivát mondja minden rumuny,
Ki nem mégár renegát,
Szuss da mele tanítványok,
Szuss dá! szuss dá! rajta hát!*

Gyorstényképek a majálisokról.

Leány majális.

Mama: Ilonkám menjünk haza, már esteledik az idő.

Ilonka: Édesz mama én abszolute nem mehetek még haza, hiszen andazálva vagyok még két esájdászra.

A deákok az érettségire legjobban a leány majálison készültek.

Promás (a lőgőshöz): Hallod mán Jánosi, ezek a leányok meg diákok még a négyest is megújrázzák.
Bájos: Hásen mindig mondom én, hogy a mostani iskola nem ir egy pipa dohánnyt, mert arra se tanítják meg a gyereket, hogy mikor kell egy táncot megújrázni.

A deákok szive egyhangulag azt dobogta, hogy „**Talicsi**“ volt a majális királynője.

Ass majális.

Mintán vasárnap négy titkos rendőrfjárt az erdőben, de egyetlen egy ácsot sem voltak képesek feltalálni, azon meggyőződésre jutottunk, hogy derék ácsaink megijedtek vagy a hernyóktól vagy az esőtől s így nem tartották érdemesnek kimenni az erdőbe.

A **patrász majálisról** a következő sürgönyöket vettük:

Városkapit (máj. 8. este 10.) Az eső csak ugy szakad. Vitéz fodrászaink és borbélyaink között kitünő hangulat uralkodik. A főrendező épen most kiáltotta ki „Száz aranyat egy leány“ ért.

Városkapit (este 10 óra.) A helyzet kezd tragikussá válni. Az egész hölgykoszoru 5 leányt és 3 mamát számlál. A vezéregyéniségek ingadoznak a bál megtartása tekintetében.

Városkapit (este 11 óra.) Mulatnak keményen. A defecit óriási. Gombház la leszakad lesz más. Azért had szőljon csak kivirradtig. Holnap a borotva és oló nyugalmába tétetik.

Schneidig Ibolyka

a herezig kassirnő.

Jobban szeretem a szükszavu, de bőkezű udvarlókat a bőszavu és szükmarkuaknál.

A ki másnak ágyat vet — maga esik bele. —

Csak oly barátságokat szeretek kötni, a hol a csókot nem gondolatban osztogatják.

Én csak néha hiszem el azt, amit látok, de mindig elhiszem azt, amit érzek.

Néha a férfiak a csók zápor esőtől is eláznak.

Az asszonyok azért szoktak kaczerkodni, hogy férjeiket féltékenyvé tegyék.

Egy férfi ha körutazást tesz, mindig maradandóbb emléket hagyhat hátra maga után — mint egy nő. —

Sok minden megtörtént már velem — véletlenségből.

Némely szépség olyan miat a fel nem húzott óra — lejár.

Az én szivem olyan mint a falánk ember gyomra — mindig éhes.

Az első szerelemtől elpirultam, de tudom hogy az utolsóba bele fogok sápadni.

A kassirnőknek azért van oly sok udvarlójuk, mert a *kassirnők* czukrosak mint a virág, sok méhnek adhatnak éldelni valót. —

A napokban megijesztettem egy kötekedő udvarlómát, hogy: „vigyázzon, mert tőlem senki sem megy ki szárazon.“ —

A „Szajkó“ saját tudósítójának eredeti oroszul fogalmazott távirata.
B p e s t, május 11. B a r o s s Gábort örökre ma Illa vára szállították.

A SZAJKÓ TÁRCZÁJA.

Szaftgrün Arthúr,

sligovici pályakezdő jennyőbojtár viselt dolgai.

Ugy-e tisztelt olvasóm emlékeznek még, hol váltunk el egymástól, nemde a határszéli nagykeresztlen felejtettek?

Hja kérem, de egy olyan ember — aki egy madagaskári expedeczióra — illetve egy sligovici végrehajtásra vállalkozik, az minden csapásra készen van, az minden helyzetek és körülmények között feltalálja magát. Oh! ha csak ez lett volna az első szerencsétlenségem életemben.

Már csecsemő koromban anyám állítása szerint legalább kétszázszor kifordultam a bölcsekből. (Azóta mindig kék a bőröm.) Lebuktam a kis és nagy székéről, kiesten és épen az ablakon át a fejem lágygyára. (Azóta van olyan rövid emlékező tehetőségem, hogy az adósságaimat mindig ellelejem.) Leestem a nagyerdőben a legmagasabb fáról és a galyak között fennakadva 24 óráig ordítottam — míg levettek a segítségemre jött emberek. (Gy vagyok a pályáimmal is. Ha felküzdöm magamat egy magas állásra, egy szép napon azon veszem magamat észre, hogy menthetlenül zuhanok alá.) Három ízben majd bele fultam a Marosba, mindannyiszor megittam 15 liternyi vizet. (Azóta vagyok rendkívül nagy vizgyűlölő.) Megverték a suszter inasok. Megverték a realisták. Mindig tele voltam plezurról, mind egy Boszniából visszakerült hadfi. (Kár hogy nem léptem be valamely czirkuszba, a testem eléggé el volt reá készítve.) Kétszer elvesztettem egy-egy hatost, a miért az anyám 24 óráig koplaltatott. (Egyáltalában a koplalást elég gyakran mérték ream, azért vagyok ilyen sovány kérem.) Egyik találká-

mon rajta kapott a leány atyja, kiugrottam az ablakon, épen az eső vizes kádba potytyantam. A másik találkám megkergetett a megcsalt szerelmes, a személtárába kellett elrejtőznöm, hol másnap délig kellett halálos félelmek között koplalnom. — (Azóta vagyok minden szerelmi vállalatomban peches.)

Ne tessék tehát csodálni, hogy herosi bátorságom ez alkalommal sem hagyott el. Amint meg láttam az országúton közeledni két tollas kalapot, mely kalapok alatt emberi számítás szerint csendőröknek kellett lenni, irgalmatlanul kezdtem ordítani, mint egy madagaskári tigris, vagy oroszlán (ha ugyan laknak rajta ilyenek.) Bőgéseim illetve segélykiáltásom nem is maradt eredmény nélkül. A két csendőr futó lépésben közeledett a kereszt felé, mire a madagaskári vadak — illetve sligovici svábok még futóbb lépésben kezdtek menekülni a község felé.

Megdicsőülten vettek le a csendőrök a keresztől s teljes tisztelettel látszottak irántam viselkedni, amint meghallották, hogy én a madagaskári expedíció, vagyis Sligovicz község érdemeiben gazdag segédjegyzője vagyok, aki azon egyszerű indokból, mert az állam intencióit akartam érvényesíteni, a nép által félreértve, majdnem a keresztre feszítés halálbüntetésének lettem szomorú áldozata.

Óh kedves uraim! Önök nem tudják mily rögs a nyilvános szereplés útja, önök nem tudják elképzelni minő kényes helyzete van egy tisztviselőnek, de különösen nem képesek távolról sem felfogni, hogy mit kell kiállani egy községi jegyzőnek, aki mindent és mindig a nép érdekében tesz, aki mindenkor a névvel saját érdekeit a nép boldogsága és jövőjének; feláldozza magát éjjel és nappal a község jövőjéért. És mi a jutalma? átkos visszavonás, rút halálanság, gúny és megvetés, tetteles kedés, lelvetés stb. Mi vagyunk kérem a mo-

dermartyrok. Mi vagyunk azok, akiket üldöznek és sanyargatnak az igazsáért, melynek fejében pedig bajosán hiszem, hogy a miénk lesz a menyéknek országa.

Itt vagyok én kérem — mint ekklatans példa. Én még alig vagyok egy pár nap óta lakója Sligovicz községnek, már is félre ösmer a község felvad lakosságát, már is feltételezlek rólam mindent. Hogy ne zúgolódna, már is feltételezlek rólam mindent. aki ide s tova 30 éve él már köztük és márgyanannyi időtől fogva át van hatva az én ideális eszméimtel, hogy a magyarnak tengert kell szerezni, a magyart kikell telepíteni Madagaskárra, kultiválni kell a magyar fajt s oda kell teremni nemzetünket a boldogulás révpártjára.

Ki az oka, hogy a nép — az isten adta nép nem képes felfogni jegyzőjének nemes kebelből fakadó törekvését. Hiszen csak nem lehet mindenkinnek a szeme elé állítani a község óriási haladását, nem lehet mindenkinnek hétszámra felsorolni a jegyző sokoldalú érdemeit. Ha valaki vak és abszolúte nem lát, isteni missióval nem bírnak, hogy visszAADJUNK a szeme fényét és látását.

A legtöbb ember kedves uraim vak hiedelemnek áldozata. A legtöbb ember nem lát tovább az orránál és a legtöbb ember a föld kerekességén buta. Nem lehet tehát csodálkozni, hogy a legtöbb ember nem tudja magának megmagyarázni, nem tudja elgondolni, mi lehet annak az oka, hogy míg a községek lakossága különösen az oláhok lakta vidékeken — vagyis gyors léptekben halad visszafelé, addig a jegyzők egyik sessio földet a másik után veszik és ki négyes, ki kettős fogaton jár, kiből földbirtokos, kiből pedig országgyűlési képviselő jellé válik.

Hja akkor fogadjuk el a szocialisták tanát. Osszuk el arányosan az emberiség között a létező vagyont s egy pár évtized múltán ismét csak oda jutunk, hogy a könnyelmű és dolog kerülő ember elkotyavetyéli a vagyont s a munkás, az igyekvő pedig ismét összefogja azt gyűjteni. Én legalább ezen küzdelemben sem féltetem a jegyzőket, mert amint az én princípálisom is mondta, a jegyzőből minden kitelik, ügyvéd, doktor, fiánc, bíró, földész borász egy szóval minden, míg a más fajta emberek csak egy mesterséget tanultak s azt sem értik ugy a hogy kéne.

A helyzet rendkívül pazar! Madagaskárra magyar!

Fr.

Nyílttér.*)

Alulírott, ki 27 éven át vagyok Arad város folytonos lakosa és mint ilyen adófizető polgára, f. hó 9-én elmentem a Nagy Lajos-féle sörresarnokba, hol alig hogy megittam pohár boromat és távoztam, utánom ki jött a jelzett helyiségből egy általam ismeretlen egyén és felszóllított, hogy igazoljam magamat. Kijelentettem, hogy Szechert Ferencz a nevem és Hársfa utca 1. sz. a. lakom és vállalkozó vagyok. Az illető, kiről később megtudtam, hogy bizonyos Kozsinyek titkos rendőr — minden tiltakozásom daczára felkísért a városházára, daczára annak, hogy kértem, hogy előbb jöjjön át a közeli lakásomra. A városházán megjelenve, a főkapitánynál bejelentett, ki azonban ki sem hallgatott és meg sem tekintett, s a vizsgálóbíróhoz átlétem kísérve, honnan azonban nyomban elboacsátottak, mert nyilvánvaló volt a tévedés.

Kérdem ezek után, hogy hol lakunk: jogállamban e vagy A zsiában?

Arad, 1892. május 9.

Szechert Ferencz vállalkozó.

Szerkesztői üzenetek.

Gymnazisták. Mi is biztosra vettük, hogy az aradi lyceum hazafias s derék tanári kara a 2 dákoromán növendéke a legszigorubb itélettel fogja szejtani, hogy az illetők ezt be nem várták s az intézettől megváltak, ez a mellet bizonyít, hogy lyceumunkban igaz hazafias szellem honol. — **Balambér.** Kissé erős. — **Sakter.** Nem jól sakterezte. **Dionos és Cató.** Résen leszünk. **G. A.** Csinos azonban nem élclapba való. **Több kéziratról a jövő számban.**

Felelős szerkesztő: **Jancsi bácsi.**

A „Szajkó“ saját czinkográfiája.

Ujjonnan berendezett raktár
VÁSZON- CHIFFON- és GRADLBAN
legujabb női ruhakelmék,
fehérműek nők és urak részére.

KAKUJAI FERENCZ,

ARAD, Szabadságtér 12.

NACY VÁLASZTEK B A N .

N A C Y V Á L A S Z T E K B A N .

Bazár

A SZINHÁZ ÉPÜLETBEN,
a 13 vértanuszoborral szemben.

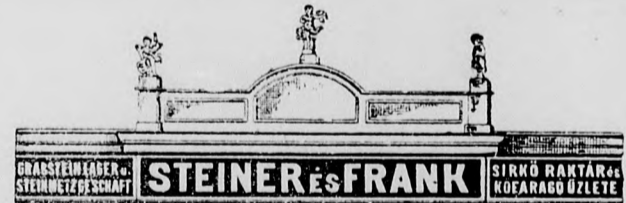
Legolcsóbb bazár

**7, 14 és 30 kros
szabott árakkal.**

Ugyisint mindenféle cikkek
olcsóbbban, mint bárhol
csak is

Kilényi R. és Társa
bazárjában.

Hátató lemez,
Carbolmentum,
Hátató fenyő,
Gabona zsákolt,
Ponygák, Gépszijak,
a legjobb minőségben, előső áron kapható
Reich B. Károlynál,
Aradon, Szabadságtér 1. sz.

SIREMLÉKEK
nagy raktára
zöld és fekete
gránitból, márvány porphyri és
termés kőből.
Öntöttvas-sírkerezték.

Grosses Lager
in
Grabmonumente
aus grünem u.
schwarzen
Granit, Marmor,
Porphyri und
Sandstein.
Gusseiserne
Grabkreuze.

ARAD,
Fő-ut 13. szám.

A szőlőbirtokos urak figyelmébe

ajánljuk

nemes és gyökerezett szőlővenyigéinket,

melyek előkészítés mellett nagyobb ellentállással és termőképességgel bírnak ez eddigieknél.

Kaphatók május hó 25-ikétől

Balázs Pál-nál

Aradon, Kossuth-utca 23-ik szám alatt.

Kitünő egészséges bornak rögtöni készítésére, melyet az eredeti természetes bortól nem lehet megkülönböztetni, tehát a legmelegebben ajánlhatom e **különlegességét.** Ara 2 klgmonként (elegendő 100 liter borhoz) 3.50 kr. Használati utasítás ingyen mellékeltek. A sikerért és egészséges gyártmányért kezeskedem. **Szesz megtakarítás** eszközölhető az én felülmulhatatlan **erősítő esszenziámmal** égetett szeszeknél; ezen szer az italoknak kellemes, csipős ízt kölcsönöz s csak nálam kapható. Ara kilónként 3.50 kr. (600—1000 literre, használati utasítással. — Ezen különlegességek kivül ajánlok felülmulhatatlan kitünő minőségben mindenféle **essenciát, rum, cognac, finom liquerök** stb. készítésére.

Pollak Károly Fülöp,

szeszkülönlegességének gyára

Prágában.

Martinek G.

Ó r á s-üzlete,

Fő-ut 23. sz. a.

**Fali és zseborákban
nagy választék!**

Javítások jótállás mellett eszközöl-
tetnek.

szeszkülönlegességének gyára